

ВІРТУАЛЬНА СКЛАДОВА У ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ ГЛУХИХ ДІТЕЙ ЧИТАННЮ

Відомо, що широкий спектр досліджень присвячений розумінню текстів учнями впродовж навчання у школі на різних етапах розвитку (О. Дудецький, О. Нікіфорова, Л. Фомічова та інші). Особливу увагу О. Нікіфорова та О. Дудецький зосереджували на чинниках, які опосередковують правильність або неправильність уявного відтворення змісту, образів, ситуацій та окремих положень тексту. Таке уявне відтворення на сьогодні слід розглядати у логічному взаємозв'язку з віртуальністю. Так, О. Нікіфорова, досліджуючи тривалість і стійкість образів, довела в експерименті, що названі характеристики обернено пропорційні темпу читання. Автором показано, що стійкі образи у довготривалій пам'яті виникають лише за умови низького темпу читання тексту. І показала, що ефективність найбільшою мірою зафіксована у вчених, які брали участь у дослідженні та показали найнижчий темп читання серед учасників експерименту. Л. Фомічова визначила, що для глухих учнів від першого до восьмого класу показником розуміння є адекватність створюваних образів [1, 3].

Підтвердилось положення і щодо ролі темпу читання. Глухим учням потрібен ще додатковий час для віртуальності у здійсненні кодування і декодування. Доведено в експерименті, що за умови затримки розвитку мовлення у глухих учнів, компенсаторну функцію виконує інтелект. Саме інтелектуальні операції мають слугувати фундаментом, на якому віртуальність детермінує ефективність розуміння тексту. Широка панорама досліджень уяви глухих учнів М. Нудельманом довела свого часу хибність відтворюваних глухими дітьми образів. Тому у системі навчання глухих дітей мають бути вивірені підходи щодо сурдопедагогічного впливу з метою адекватного розуміння текстів глухими дітьми. Сьогодні підходи технологічно через використання системи віртуальності спроможні підсилити рівень розуміння та виступити сучасними технологічними, психологічними та педагогічними інструментами [1].

Значний вплив на розуміння текстів має також конструкт тексту (О. Дудецький). Особливо в текстах наук природничого блоку. В експерименті автор надавав учням синтетичний та аналітичний тексти при описуванні невідомого для учнів явища. Виявилось, що структура аналітичного тексту не формує в учнів правильні образи. Саме тому залучення віртуального підходу має носити синтетичну будову навчальних текстів [3].

Отже, використання сучасних технологій на основі віртуальності перетворюють дистанційне навчання у структуру, на основі якої формуються адекватні тексту образи. А власне тексти слід розцінювати у дистанційному навчанні глухих учнів як ефективний компенсаторний шлях.

Список використаних джерел

1. Гольдберг А.М., Вивчення глухих дітей у процесі навчання і виховання. Київ: Радянська школа, 1972. – 66 с.
2. Нудельман М.М. Представление глухих школьников об оценке их личности сверстниками. Дефектология, 1983, №6.
3. Фомічова Л. І. Теоретичні підходи до навчання дітей в спеціальних школах. Актуальні проблеми теорії і практики спеціальної педагогіки і психології. – Херсон : ХДУ, 2002. – 238 с.